

Sygnatura akt IV RC 451/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 21 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Matuszewska

Protokolant: Anna Ossowska

po rozpoznaniu w dniu 07.05.2015 r. w Poznaniu sprawy

z powództwa małol. F. R. dział. przez matkę J. R.

przeciwko Ł. P.

o alimenty

z powództwa J. R.

przeciwko Ł. P.

o zwrot kosztów związanych z ciążą i porodem

1. zasądza od pozwanego Ł. P. na rzecz małoletniego powoda F. R. rentę alimentacyjną w kwocie po 600 złotych (sześćset) miesięcznie, poczynając od dnia 01 czerwca 2014r., płatne z góry, do dnia 10 – go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, płatne do rąk matki małoletniego – J. R.,
2. umarza postępowanie co do roszczeń alimentacyjnych powyżej kwoty 800 zł miesięcznie,
3. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
4. zasądza od pozwanego Ł. P. na rzecz powódki J. R. kwotę 2000 złotych (dwa tysiące) tytułem zwrotu kosztów związanych z ciążą i porodem,
5. wyrokowi w pkt 1 i 4 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
6. kosztami sądowymi obciąża pozwanego częściowo i z tego tytułu nakazuje ściągnąć od niego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu kwotę 360 zł,
7. koszty zastępstwa procesowego znosi pomiędzy stronami wzajemnie.

SSR Agnieszka Matuszewska

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 04.06.2014 r. J. R., przedstawicielka ustawowa małoletniego F. R., działając na rzecz małoletniego i we własnym imieniu wniosła: 1. o ustalenie, że Ł. P. syn M. i K. ur. (...) jest ojcem F. R. ur. (...),

2. o nadanie małoletniemu nazwiska matki tj. (...),

3. O zasądzenie od pozwanego Ł. P. na jej rzecz kwoty 2.000 zł tytułem zwrotu połowy kosztów związanych z zakupem tzw. wyprawki oraz

4. o zasądzenie na jego rzecz alimentów w kwocie 1.200 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki J. R., poczynając od dnia 14.05.2014r.

Uzasadniając żądanie sformułowane w petitum pozwu, matka małoletniego podała, że pozwanego Ł. P. poznała w listopadzie 2012r., a od stycznia 2013r. rozpoczęli pożycie seksualne. We wrześniu 2013r. dowiedziała się, że jest w ciąży i tego samego dnia poinformowała o tym pozwanego. Pozwany początkowo cieszył się, że zostanie ojcem, lecz później przestał się interesować, zarówno dzieckiem, jak i jego matką. Nie uczestniczył w żadnej wizycie lekarskiej, nie dowiadywał się jak przebiega ciąża ani o stan zdrowia matki dziecka. Nie widział dziecka po porodzie, mimo że został poinformowany o tym, że dziecko się urodziło. J. R. podała także, że pracuje na stanowisku kasjer – sprzedawca w J.M.P. S.A. a jej zarobki wynoszą 1200-1400 zł netto, a w okresie urlopu macierzyńskiego będzie otrzymywała 80% tej kwoty. Wskazała także, że pozwany pracuje na stanowisku magazyniera w (...) za wynagrodzeniem ok. 3.500 zł netto, nie ma nikogo na utrzymaniu.

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 21 lipca 2014r., Ł. P. wniósł: 1. o ustalenie, że jest ojcem małoletniego F. R.,

2. o nadanie dziecku jego nazwiska,

3. o zasądzenie na rzecz małoletniego kwoty 1.000 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z wyprawką,

4. o zasądzenie alimentów w kwocie 400 zł miesięcznie płatnych do 15 tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od czerwca 2014r.,

5. o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie oraz

6. o obciążenie powoda kosztami postępowania i zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje stanowisko, pozwany uznał za bezsporne to, że jest ojcem małoletniego F. R.. Podał, iż matka dziecka nie życzyła sobie jakichkolwiek kontaktów z pozwanym, stąd zaniechał on dowiadywania się o przebieg ciąży i dziecko. Pozwany stwierdził także, że żądanie kwoty 2.000 zł z tytułu wyprawki jest nieuzasadnione, gdyż łączne zakupy z tym związane oscylują wokół tej kwoty. Odnosząc się zaś do żądania zasądzenia alimentów, pozwany stanął na stanowisku, że matka dziecka nie wykazała, aby koszty utrzymania dziecka wynosiły 2.400 zł, a nadto wskazał, że z dniem 2.05.2014r. został zwolniony z pracy i obecnie przebywa na zwolnieniu lekarskim i otrzymuje zasiłek w kwocie 1.800 zł. Wyjaśnił także, że poniósł wysokie koszty leczenia stomatologicznego, na bieżąco wydaje ok. 212 zł na zakup lekarstw, a nadto ponosi wydatki na utrzymanie mieszkania.

Po ostatecznym sformułowaniu swojego stanowiska, małoletni F. R., reprezentowany przez matkę J. R. wniósł o ustalenie, że pozwany Ł. P. jest ojcem małoletniego F. R., nadanie małoletniemu nazwiska (...), pozbawienie Ł. P. władzy rodzicielskiej, zasądzenie od Ł. P. na rzecz małoletniego alimentów w kwocie 800 zł płatnych do 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności, którejkolwiek z rat. Jednocześnie, J. R. wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 2.000 zł z tytułu wydatków związanych z ciążą i porodem. Zarazem powód cofnął pozew w zakresie żądania zasądzenia alimentów ponad kwotę 800 zł.

Pozwany Ł. P., po ostatecznym sformułowaniu stanowiska wniósł o ustalenie, że jest ojcem małoletniego F. R. i zasądzenie na jego rzecz alimentów w kwocie 400 zł miesięcznie płatnych do 15-tego każdego miesiąca, począwszy od czerwca 2014r. Pozwany wniósł także o zasądzenie na rzecz J. R. kwoty 1.000 zł tytułem zwrotu połowy kosztów wyprawki. Jednocześnie, pozwany oświadczył, iż zgadza się na nadanie dziecku nazwiska R. oraz na pozbawienie go władzy rodzicielskiej.

Wyrokiem częściowym z dnia 4 grudnia 2014r. Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu ustalił, że Ł. P., nazwisko rodowe P., syn K. i M., ur. (...) w Ś. W.. PESEL (...), zam. (...)-(...) C. 5, jest ojcem małoletniego F. R., ur. (...) w P. syna J. R., dla którego to małoletniego Urząd Stanu Cywilnego w P. sporządził akt urodzenia nr 5828/2014, nadał małoletniemu powodowi nazwisko R. i pozbawił Ł. P. władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem F. R..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni **F. R.** urodził się (...) w P.. Pochodzi z nieformalnego związku (...) oraz Ł. P.. Rodzice małoletniego rozstali się w listopadzie 2014 roku, jeszcze przed jego narodzinami.

okoliczność bezsporna,

Wyrokiem częściowym z dnia 4 grudnia 2014r. Sąd ustalił, że Ł. P., jest ojcem małoletniego F. R., ur. (...) w P. syna J. R., nadał małoletniemu powodowi nazwisko R. i pozbawił Ł. P. władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem F. R..

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód:** prawomocny wyrok z dnia 04.12.2014 r. (k. 204)

Małoletni powód zamieszkuje wraz z matką oraz z jej rodzicami i siostrą. Matka małoletniego J. R. przed porodem pracowała w J.M.P. S.A. (sklep (...)) na stanowisku kasjer – sprzedawca z wynagrodzeniem ok. 1.200 – 1.400 zł netto. Jej dochód roczny w 2012r. wyniósł 25.424,93 zł, a w 2013r. 24.381,42 zł.

Rodzina mieszka w mieszkaniu pozostającym w zasobie Zarządu (...) Sp. z o.o. w P.. Koszt utrzymania mieszkania wynosi w przybliżeniu 1.200 zł miesięcznie (czynsz i opłaty – ok. 866 zł, telewizja kablowa – 178 zł, energia elektryczna ok. 250 zł za 2 miesiące tj. ok. 125 zł miesięcznie, gaz - ok. 66 zł za 2 miesiące tj. ok. 33 zł miesięcznie). J. R. przekazuje rodzicom 600 zł tytułem kosztów utrzymania mieszkania za siebie i małoletniego F. R., przy czym koszty utrzymania mieszkania przypadające na małoletniego wynoszą ok. 290 zł.

Małoletni F. R. praktycznie od narodzin jest dzieckiem chorowitym. Pozostaje od stałą opieką medyczną pulmonologa, laryngologa, hematologa i okulisty. Dodatkowo jest pacjentem chirurga dziecięcego z uwagi na tzw. stulejkę. Małoletni korzysta z leczenia w ramach świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia. Jedyne w wyjątkowych sytuacjach korzysta z prywatnej opieki medycznej. Z uwagi na problemy skórne wymaga stosowania kosmetyków dla alergików – E., których miesięczny koszt (płyn i balsam) to około 100 zł miesięcznie. Miesięczne wydatki na leki i witaminy dla małoletniego wynoszą około 100 zł.

Małoletni F. R. jest nadal karmiony przez matkę piersią, a dodatkowo otrzymuje mleko modyfikowane. Miesięczne wydatki na zakup mleka oraz innej żywności (obiadki, deserki, chrupki, soczki etc.) dla małoletniego to obecnie co najmniej 250 zł.

Pozostałe usprawiedliwione potrzeby małoletniego wynoszą około 350 zł i obejmują: pieluchy - 150 zł; pozostałe środki czystości i higieny – ok. 50 zł, odzież i obuwie – 100 zł, zabawki – 50 zł.

Łącznie koszt utrzymania małoletniego wynosi około 1.090 zł miesięcznie (mieszkanie 290zł, jedzenie 250zł, pieluchy 150zł, środki czystości i kosmetyki wraz z tymi dla alergików 150zł, leki, witaminy, szczepionki 100zł, ubranka 100zł, zabawki, książeczki 50zł).

Dowód: zeznania J. R. (k. 253-254 w zw. z k. 156), zeznania świadka I. R. (k. 157-158), kserokopie paragonów i faktur (k. 136-154, 180-187, 226-245, 247), PIT – 11 za rok 2012 (k. 73), PIT-11 za 2013r. (k. 74), PIT-37 za 2012r. (k. 75-76), PIT-37 za 2013r. (k. 77-78), zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (k. 79, k. 246, k. 248), kserokopie faktur związanych z utrzymaniem mieszkania (k. 80-97), zaświadczenia lekarskie (k. 179, 225),

J. R. jest zatrudniona w (...) S.A. z siedzibą w K. na stanowisku kasjer – sprzedawca. Od 14 maja 2014r. do 23 maja 2014r. przebywała na urlopie macierzyńskim otrzymując około 1.100 – 1.200 zł miesięcznie (w lutym 2015r. otrzymała 1.112,00 zł, w marcu – 1.231,25 zł.). Po zakończeniu urlopu macierzyńskiego matka powoda zamierza

wykorzystać przysługujący jej urlop wypoczynkowy, a następnie wystąpić o urlop wychowawczy. Z uwagi na stan zdrowia małoletniego powoda nie może zapisać go do żłobka, nie może także pozostawić go pod opieką rodziny, gdyż dziadkowie powoda pracują.

Dowód: zaświadczenie o wysokości dochodów (k. 79, k. 246, k. 248), zeznania J. R. (k. 253-254 w zw. z k. 156),

W okresie ciąży i porodu J. R. poniosła wydatki wynoszące ok. 4.000 zł. Wydatki te obejmowały m.in. koszty związane z zakupem lekarstw w łącznej kwocie 595,18 zł oraz zakupem tzw. wyprawki. Udokumentowany łączny koszt zakupu wyprawki to 3.109,59 zł. Wyprawka dla małoletniego obejmowała: poduszkę gniazdko - 41,65 zł, podkład - 4,80 zł, pościel 119,96 zł, odzież niemowlęcą - 30,00 zł; odzież niemowlęcą - 15,00 zł; kołderkę - 39,99 zł; bieliznę niemowlęcą - 34,80 zł, odzież używaną - 26,00 zł, kosmetyki - 70,00 zł, odzież 139,63 zł; skarpetki, rożek 23,97 zł, chusteczki nawilżane 19,99 zł; pieluchy 24,17zł, skarpetki 9,46 zł, grzechotki, gryzaki, nożyczki, gruszka etc. - 58,25 zł, kocyk i odzież - 77,98 zł, zabawki, śpiochy - 150,40 zł, płyn do prania 8,99 zł, odzież 19,79 zł, czapeczka - 6,57 zł, odzież - 9,99 zł, śpiochy - 13,00 zł, odzież - 33,25 zł, odzież - 22,00 zł, sweter - 12,99 zł, rajstopki - 13,92 zł, artykuły kuchenne i body - 81,62 zł, komplet niemowlęcy - 39,99 zł, pieluchy - 39,99 zł, wanienska i inne (pielucha tetrowa, czapeczka niemowlęca, podkład, mydło) - 63,06 zł, wkładki - 43,40 zł, wózek 1.641,24 zł, fotelik samochodowy - 124,00 zł, body, ubranka, gryzaki - 49,98 zł.

Dowód: rachunki i faktury za zakup tzw. wyprawki, leków oraz na pokrycie kosztów badań (k. 7-32)

Pozwany Ł. P. ma 31 lat, z wykształcenia jest technikiem - handlowcem. Aktualnie jest osobą bezrobotną, jednakże w maju 2015r. nie był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie w P. i nie pobierał zasiłku dla bezrobotnych.

W 2012r. Ł. P. osiągnął dochód w wysokości 44.121,13 zł, a w 2013r. w wysokości 44.600,56 zł.

W czasie związku z J. R., Ł. P. pracował w (...) S.A. w P. na stanowisku magazynier - operator wózka widłowego z wynagrodzeniem 3.113 zł brutto - 2.752,46 zł netto. Umowa o pracę została rozwiązana w dniu 2.maja 2014r. bez wypowiedzenia z winy pracownika w trybie art. 52 § 1 pkt. 1 kp. (pozwany przyszedł do pracy pod wpływem alkoholu).

Po utracie zatrudnienia w (...) S.A. w P. Ł. P. pozostawał na zwolnieniu lekarskim i pobierał zasiłek chorobowy w wysokości 1.800 zł.

W dniu 8 kwietnia 2015r. Ł. P. zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. umowę o pracę tymczasową na okres od dnia 08.04.2015r. do dnia 05.05.2015r. na stanowisku pracownika magazynowego. Wynagrodzenie zasadnicze brutto ustalono z umowy wynosiło 13 zł brutto za godzinę, co daje około 2.080 zł brutto za 20 dni pracy. Powyższe umowa nie została przedłużona. Od 22 kwietnia 2015r. Ł. P. przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku z problemami z lewą nogą.

Dowód: zeznania pozwanego Ł. P. (k. 252-253 w zw. z k. k. 156- 157), zaświadczenie o wynagrodzeniu (k. 105-107), świadectwo pracy (k. 108), kserokopia informacji o dochodach i pobranych zaliczkach na podatek dochodowy -PIT 11 za 2012 i 2013r. (k. 126, 129), kserokopie deklaracji podatkowych PIT-37 za 2012 i 2013r. (k. 125, 127, 128 i 130), umowa o pracę tymczasową (k. 223), karta informacyjna Szpitalny Oddział Ratunkowy - (...) Chirurgiczna z dnia 22.04.2015 r. (k. 224),

Ł. P. mieszka w P., wynajmuje pokój w budynku przy al. (...) - w danym Hotelu (...). Za wynajem pokoju płaci 750 zł. Pozwany przyjmuje na stałe leki w związku z depresją, a ich koszt to około 170 zł miesięcznie. Pozostałe wydatki pozwanego związane z jego utrzymaniem, czyli zakup żywności, środków czystości i higieny osobistej oraz idziemy i obuwia to koszt około 600 zł miesięcznie.

Dowód: zeznania pozwanego (k. 252 - 253), kserokopia zaświadczenia lekarskiego (k. 107) kserokopie faktur za zakup leków (k. 110, 112);

W styczniu 2015r. Powiatowy Urząd Pracy w P. dysponował ofertami pracy dla handlowca za wynagrodzeniem od 2.500 zł do 3.000 zł brutto, a także dla osób bez zawodu takimi jak:

- sprzątaczką z wynagrodzeniem 10,86 zł/h brutto;
- sprzątaczką z wynagrodzeniem 840 zł brutto (1/2 etatu);
- pracownik sprzątający z wynagrodzeniem 11 zł/h brutto;
- pracownik produkcji z wynagrodzeniem 1.680 zł brutto;
- kasjer – sprzedawca (do przyuczenia) z wynagrodzeniem 2.080 zł brutto;
- pracownik pomocniczy produkcji z wynagrodzeniem 1.750 zł brutto;
- dyspozytor radio taxi z wynagrodzeniem od 10 do 12 zł/h brutto.

Dowód: informacja z Powiatowego Urzędu Pracy w P. (k. 213);

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów oraz zeznań stron.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania przedstawicielki ustawowej powoda J. R., w szczególności odnośnie jej dochodów i kwot przekazywanych rodzicom na utrzymanie mieszkania. Znalazły one bowiem potwierdzenie w przedłożonych dokumentach tj. zaświadczeniu o wysokości dochodów, rachunkach związanych z utrzymaniem mieszkania oraz w zeznaniach świadka I. R.. Co do zasady, Sąd dał także wiarę zeznaniom dotyczącym wydatków na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych małoletniego powoda. Jedynie w nieznacznym stopniu wydatki na te cele zostały zweryfikowane przez Sąd, co pozwoliło przyjąć, iż na zaspokojenie miesięcznych potrzeb małoletniego F. R. matka przeznaczą około 1.150 zł miesięcznie. Ustalając wysokość kosztów Sąd kierował się zasadami doświadczenia życiowego i zawodowego, obniżając częściowo kwoty podane przez matkę małoletniego.

Za wiarygodne w przeważającej części uznał Sąd zeznania pozwanego Ł. P.. Przedstawiane przez niego koszty utrzymania (wydatki na najem mieszkania oraz szacowane koszty bieżącego utrzymania) w ocenie Sądu są wyważone i realne. Istotną podstawą dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych stanowiły zebrane w sprawie dokumenty zaliczone w poczet materiału dowodowego. Dokumenty te Sąd uznał za wiarygodne i miarodajne, albowiem nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł do tego podstaw z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, który znajduje się w niedostatku. Przy czym, w myśl art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Realizacja obowiązku alimentacyjnego może przy tym następować bądź poprzez świadczenia o charakterze materialnym, bądź poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka. Okoliczności konkretnego stanu faktycznego są podstawą do oceny, czy osobiste starania wyczerpują obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w całości czy tylko w części. Zależać to będzie w głównej mierze od tego, jak dalece dziecko absorbuje wychowawczo jedno z rodziców, co pozostaje w ścisłym związku z wiekiem i jego stanem zdrowia.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 KRiO). Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego przypadku. Górną

granicą świadczeń alimentacyjnych są natomiast zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, nawet, jeżeli nie wystarczają one na pokrycie wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji.

Czas trwania obowiązku alimentacyjnego nie jest ograniczony terminem i nie pozostaje też w zależności od osiągnięcia przez uprawnionego określonego stopnia wykształcenia. Jediną okolicznością, od której zależy bądź trwanie, bądź ustanie obowiązku, jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie, jest przy tym oczywiste, że nie można tego wymagać od małych dzieci.

Przy rozpoznaniu niniejszej sprawy Sąd wziął pod uwagę obie przesłanki, tj. zarówno usprawiedliwione potrzeby uprawnionego małoletniego F. R., jak i możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego Ł. P..

Jak już wyżej wskazano, usprawiedliwione potrzeby małoletniego F. R. wynoszą 1.090,00 zł i obejmują:

- średnio 250 zł miesięcznie wyżywienie (mleko modyfikowane, deserki, obiady etc.) ;
- 50 zł środki czystości i kosmetyki;
- 100 zł kosmetyki E. (balsam i płyn)
- 100 zł średnio odzież i obuwie;
- 50 zł średnio zabawki i książeczki;
- 150 zł średnio pieluchy;
- 100 zł leki i leczenie;
- 290 zł przypadające na małoletniego koszty utrzymania mieszkania.

Nie budziły zastrzeżeń Sądu wskazania J. R. co do wysokości wydatków na zakup odzieży i obuwia, uznając że kwota 100 zł miesięcznie nie jest wygórowana, zwłaszcza przy uwzględnieniu intensywnego wzrostu dziecka w tym wieku oraz jego codziennych potrzeb. Także wydatki na zakup zabawek, czy książeczek w wysokości 50 zł miesięcznie nie przekraczają racjonalnych granic, a są konieczne dla zapewnienia wszechstronnego rozwoju dziecka i odpowiadają jego potrzebom. Sąd uwzględnił także wydatki ponoszone na wyżywienie powoda, ustalając je na kwotę 250 zł miesięcznie. Powód nie wymaga specjalistycznej diety, a nadto jest nadal karmiony przez matkę piersią. Konieczne jest jednak zapewnienie mu zrównoważonej diety odpowiedniej do jego wieku i odpowiednio zróżnicowanej. Powód potrzebuje zapewne także dodatkowego, modyfikowanego mleka. Nie mniej, uwzględniając fakt, iż matka powoda przebywa na urlopie rodzicielskim, a po jego zakończeniu planuje korzystać z urlopu wychowawczego, można przyjąć, że jest w stanie samodzielnie przygotowywać odpowiednie posiłki dla dziecka. Z tego względu, uznano, że koszty wyżywienia niespełna półtorarocznego dziecka nie powinny przekroczyć 250 zł miesięcznie. Sąd nie miał podstaw także do tego aby kwestionować wydatki na kosmetyki 100 zł, skoro J. R. wyjaśniła, że zalecane jest, by małoletni stosował emolienty, których koszt to ok. 100 zł za komplet – płyn do mycia oraz balsam do ciała. Z doświadczenia życiowego wynika, że dla rocznego dziecka potrzebne są także inne kosmetyki czy środki czystości (np. chusteczki nawilżone, patyczki do uszu, proszki do prania, szampony etc.), których średni miesięczny koszt wynosi ok. 50 zł. Mając na uwadze stan zdrowia małoletniego powoda, sąd ustalił, że miesięczne wydatki na leki i leczenie wynoszą około 100 zł miesięcznie. Ustalając wysokość średnich kosztów utrzymania małoletniego, Sąd kierował się zeznaniami J. R., załączonymi do akt sprawy paragonami obrazującymi poziom wydatków na poszczególne cele oraz zasadami doświadczenia życiowego.

W przedmiotowej sprawie Sąd uznał za celowe zróżnicowanie stopnia w jakim rodzice powinni przyczyniać się do zaspokojenia potrzeb małoletniego F. R. poprzez świadczenia materialne. Na taką ocenę sytuacji miał przede wszystkim fakt, iż matka małoletniego, z uwagi na jego stan zdrowia, po wykorzystaniu urlopu wypoczynkowego, zamierza korzystać także z urlopu wychowawczego. Dodatek do świadczenia rodzinnego z tytułu korzystania z urlopu

wychowawczego wynosi zaledwie 400 zł. Jest to kwota niewysoka, która z pewnością okaże się niewystarczająca nawet na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych J. R.. W jej przypadku, obowiązek alimentacyjny będzie zatem realizowany przede wszystkim poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka. Mając zatem na uwadze sytuację życiową matki małoletniego powoda oraz przeciętne możliwości zarobkowe pozwanego, o czym poniżej, Sąd uznał, że Ł. P. jest w stanie ponosić koszty utrzymania małoletniego w kwocie 600 zł miesięcznie.

Ustalając wysokość alimentów, Sąd kierował się możliwościami zarobkowymi i majątkowymi Ł. P., uznając iż kształtują się one na poziomie ok. 2.000-2.500 zł netto, a zatem na poziomie dochodów jaki otrzymywał do maja 2014r. (lub niewiele niższym). Pamiętać bowiem należy, że istotne są nie tyle realnie osiągnane dochody, a właśnie możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji, które określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych.

Wprawdzie od maja 2014r. pozwany pozostaje bez pracy, jednakże zdaniem Sądu nie podejmuje realnych działań, które zmierzałyby do poprawy jego sytuacji życiowej. Do dnia dzisiejszego pozwany nie zarejestrował się w Powiatowym Urzędzie Pracy, co umożliwiłoby mu korzystanie ze zgłaszanych tam ofert pracy, jak również możliwości szkoleń oferowanych bezrobotnym w celu polepszenia kwalifikacji i szans na znalezienie zatrudnienia. Pozwany z wykształcenia jest technikiem handlowcem, a z informacji PUP wynika, iż otrzymują oferty pracy dla handlowców na poziomie 2.500 zł do 3.000 zł brutto. Urząd pracy dysponuje także ofertami pracy dla osób bez wykształcenia, choć z mniej atrakcyjnym wynagrodzeniem (na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę), lecz dla osoby, która rzeczywiście chce pracować, okoliczność ta nie powinna mieć znaczenia. Można bowiem podjąć pracę taką, jaka w danej sytuacji jest dostępna i jednocześnie poszukiwać innego, lepiej płatnego zajęcia. Co więcej, do maja 2014r., pozwany pracował jedynie przez okres 1 miesiąca za wynagrodzeniem ok. 1.600 zł netto, ale umowa o pracę nie została z nim przedłużona.

Przede wszystkim jednak należy uwzględnić, że pozwany utracił dobrze płatną pracę, z własnej winy, tuż przed urodzeniem dziecka (2.05.2014r., a dziecko urodziło się (...)). Utrata zatrudnienia nastąpiła bowiem w związku z tym, że pozwany przyszedł do pracy pod wpływem alkoholu. Z akt sprawy wynika przy tym, że w tamtym czasie nadużywał alkoholu, a od lipca 2014r. miał rozpocząć terapię odwykową.

Ubocznie stwierdzić jedynie należy, że nawet przyjęcie, iż możliwości zarobkowe pozwanego są niższe i oscylują około 1.600 zł, a zatem na poziomie ostatnio osiąganego dochodu, nie wpływa to na możliwości łożenia alimentów w kwocie 600 zł. Należy bowiem pamiętać, że rodzice są zobowiązani do dzielenia się z dzieckiem nawet niewielkimi dochodami. Obowiązek alimentacyjny wobec dziecka opiera się na zasadzie równej stopy życiowej, gdyż od chwili urodzenia się dziecka, zarówno z małżeństwa jak i pozamałżeńskiego, rodzice obowiązani są zapewnić mu utrzymanie na takiej samej stopie, na jakiej sami żyją. Oznacza to, że pozwany winien tak gospodarować swoimi dochodami, aby w pierwszej kolejności zaspokoić potrzeby małoletniego F. R.. Zwłaszcza, że pozwany nie uczestniczy w życiu małoletniego, nie interesuje się nim i w zasadzie dobrowolnie zrezygnował z władzy rodzicielskiej wobec syna. Z uwagi na przyjętą postawę życiową wobec dziecka oraz pozbawienie władzy rodzicielskiej, nawet w najmniejszym stopniu nie będzie on realizował swojego obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania o wychowanie dziecka.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd doszedł do wniosku, że rozłożenie obowiązku alimentacyjnego w stosunku 55% pozwany (600 zł) - 45% (490 zł) matka powoda - jest całkowicie uzasadnione. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo, uznając, że pozwanego na wyższe alimenty dla syna w chwili obecnej nie stać.

Ubocznie stwierdzić można ponadto, że taką właśnie kwotę alimentów pozwany był gotów uiszczać na początku postępowania (protokół k. 170), gdy już pozostawał bez pracy, a zmiana stanowiska nastąpiła dopiero w późniejszym czasie.

J. R. działając w imieniu małoletniego powoda, na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2015r. ograniczyła żądanie pozwu w zakresie alimentów do kwoty 800 zł tytułem, w pozostałej części za zgodą pozwanego cofając pozew. Sąd umorzył postępowanie co do roszczeń alimentacyjnych ponad kwotę 800 zł miesięcznie.

Przechodząc w tym miejscu do żądania zasądzenia kwoty 2.000 zł tytułem zwrotu połowy kosztów związanych z zakupem tzw. wyprawki, stwierdzić należy, że okazało się ono całkowicie zasadne.

Zgodnie z art. 141 § 1 zd. 1 k.r.o. ojciec niebędący mężem matki obowiązany jest przyczynić się w rozmiarze odpowiadającym okolicznościom do pokrycia wydatków związanych z ciążą i porodem oraz kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu.

Ustawodawca przewidział zatem obowiązek ojca partycypowania nie tyle w kosztach zakupu tzw. wyprawki, a we wszystkich wydatkach związanych z ciążą i porodem. Oznacza to, że ojciec dziecka winien pokryć także przynajmniej część wydatków na leki i leczenie w czasie ciąży, czy niezbędną kobiecie ciężarnej odzież ciążową. Powódka wykazała, że w okresie ciąży poniosła wydatki na leki i badania medyczne w łącznej wysokości 595,18 zł. Tzw. wyprawka niemowlęcia czyli podstawowa odzież niemowlęcia, środki czystości, kosmetyki dla niemowląt, smoczki, zabawki, fotelik samochodowy etc. kosztowała ją 3.109,59 zł. Powódka udokumentowała zatem wydatki w łącznej kwocie 3.704,77 zł. Sąd przyjął jednak, że wydatki J. R. związane z ciążą i porodem wyniosły co najmniej 4.000 zł. Nie ulega wątpliwości, że powódka musiała zakupić bieliznę ciążową i przystosowaną do karmienia piersią, i jakąś podstawową odzież ciążową, chociażby używaną. Nie powinno także budzić wątpliwości, że kobieta ciężarna winna dbać w wyższym stopniu, w tym także lepiej się odżywiać – spożywać więcej nabiału, owoców, czy jeść wędliny lepszej jakości. Zwiększone wydatki na żywność, jako związane z ciążą i porodem, także powinny zostać uwzględnione w kosztach rozliczanych na podstawie art. 141 § 1 kpr.

Ustawodawca nie określił przy tym stosunku, w jakim ojciec dziecka winien partycypować w kosztach związanych z ciążą i porodem, pozostawiając to uznaniu Sądu. Wskazano jedynie, że udział ten winien „odpowiadać okolicznościom” sprawy. W przedmiotowej sprawie, Sąd uznał, że Ł. P. winien uczestniczyć w wydatkach związanych z ciążą i porodem w wysokości wyższej niż powódka. Ponieważ J. R. otrzymała po porodzie tzw. becikowe w wysokości 1000zł, przyjmując należy, że realne wydatki nie pokryte przez ten dodatek wyniosły 3000zł. W tej sytuacji pozwany powinien zostać obciążony kwotą 2.000 zł i taką kwotę Sąd zasądził od niego na rzecz powódki. Sąd wziął w tym zakresie pod uwagę, że w czasie gdy J. R. była w ciąży, Ł. P. pracował osiągając wynagrodzenie rzędu 2.700 zł netto, nie wliczając nagród, i nie miał nikogo na utrzymaniu. Powódka osiągała natomiast dochód w wysokości 1.200 zł netto, a zatem o ponad połowę niższy niż pozwany.

Wyrokowi w punkcie 1 i 4 Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 333§1 pkt 1 kpc.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego (art. 100 kpc). Jednocześnie, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014r. poz. 1065 ze zm.). Sąd obciążył Ł. P. kosztami sądowymi częściowo, w zakresie w jakim uległ on żądaniu małoletniego powoda i nakazał ściąganie od niego kwoty 360 złotych tytułem opłaty sądowej, której to kwoty powód nie miał obowiązku uiścić. W pozostałym zakresie Sąd nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi z uwagi na tymczasową trudną sytuację materialną (art. 102 kpc).

SSR Agnieszka Matuszewska